

formationssystem, der betyder udveksling af oplysninger om anholdte udlændinge, stjalne biler og uønskede udlændinge. Vi har nok i Venstre en lidt anden opfattelse end forespørgerne af, hvad retssikkerhed er, og navnlig, hvem det skal gælde for. Vi finder, at det vil være en forbedring i det kriminalitetsforebyggende arbejde og i oplæringen, hvis politiet snart får denne informationsmulighed, naturligvis under den forudsætning, at der træffes de fornødne foranstaltninger til beskyttelse og sikring af de registrerede oplysninger – foranstaltninger, som vi jo her i Danmark kender i forvejen.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er vi i Venstre stort set enige i de synspunkter, der i dag er fremført af regeringen. Vi betragter Schengenkonventionen som en midlertidig løsning, der formentlig og forhåbentlig inden for et overskueligt tidsrum vil vise sig at have været et nyttigt forstudie til udarbejdelse af de nødvendige EU-konventioner, idet vi så også forudsætter, at både de problemer, der er nævnt i dag, og de retlige problemer i forhold til dansk ret, som har været nævnt i et notat fra januar, naturligvis forhandles og løses på en for Danmark tilfredsstillende måde.

Vi er selvsagt stærkt uenige med forespørgerne, der nærmest synes at leve efter devisen »Stop verden, jeg vil af«. Vi vil derfor stemme nej til det af forespørgerne fremsatte dagsordensforslag.

Kent Kirk (KF):

Det kan jo ikke undre at høre forespørgeren her fra talerstolen og høre de holdninger, der gives udtryk for. Forespørgeren og Enhedslisten har jo kun én interesse, og det er at problematisere alt, hvad der foregår i det europæiske samarbejde. Men dér er det jo altså for Det Konservative Folkeparti afgørende, at den fri bevægelighed bliver en realitet. Det var noget, den danske befolkning tog stilling til i 1986 med Fællesakten. Det er noget, vi også har taget stilling til i forbindelse med Maastricht-Traktaten, og det er afgørende for os, at vi får en situation, hvor danske statsborgere kan rejse frit rundt i Europa, uden at de skal stoppes ved en hvilken som helst landegrænse inden for EU.

Derfor er vi meget stærkt tilhængere af, at vi får løst det praktiske problem, som Danmark rendte ind i i januar måned 1994, det praktiske problem, som Schengenlandene jo i virkeligheden rejste for Danmark, da de besluttede sig til at sætte konventionen i kraft. De havde selvføl-

gelig deres grunde til at sige, at de nu ikke længere kunne vente på, at EU's grænsekontrolkonvention blev færdigforhandlet, hvilket trækker ud på grund af uenigheden mellem Spanien og UK. Derfor ønskede de at sætte det, de var enige om, i kraft.

Vi så konsekvenserne, da danske rejsetransportører jo lige pludselig skulle påtage sig ansvaret for, at der ikke kom tredjelandsborgere ned over den dansk-tyske grænse, og hvor de blev truet med store bøder. Det er klart, at det ville have været guf for Enhedslisten, hvis det var sådan, at man viste en situation hver dag i TV-Avisen, hvor danske rejsetransportører var konfronteret med store problemer ved den dansk-tyske grænse. Derfor synes vi, at den daværende justitsminister gjorde det eneste rigtige, da han gik i forhandlinger med Schengenlandene for at prøve på at finde ud af, hvordan vi kunne løse det praktiske problem, som Danmark var løbet ind i.

Derfor er det også den rigtige vej, man nu går, når man siger: Lad os da nu undersøge, om Danmark ikke kan blive observatør i Schengensamarbejdet og forhåbentlig også på et senere tidspunkt fuldt medlem. Det kan være, at mange af de ting og de forpligtelser, der ligger i dette samarbejde, i denne konvention, vil blive overhalet af EU-beslutninger på et senere tidspunkt. Vi er jo forpligtet til at gå den vej inden for EU-samarbejdet. Det gør ikke så meget. Det, det drejer sig om nu, er at få løst de praktiske problemer.

Der er også lande uden for EU, der har løst deres praktiske problemer ved at gå ind og blive observatører i Schengensamarbejdet. Det gælder bl.a. Østrig, og jeg ved, at Østrig vil være medlem af Schengensamarbejdet i det øjeblik, de bliver medlem af EU den 1. januar 1995.

Men det er rigtigt, som justitsministeren har været inde på, at det rejser nogle praktiske spørgsmål, som man skal behandle, og som jeg mener regeringen jo også har fundet et fornuftigt svar på.

Det ene spørgsmål er selvfølgelig: Hvordan kan vi være sikre på, at vi kan opretholde den nordiske pasunion? Og dér mener jeg, at de svar, vi har fået fra Justitsministeriet, giver os en garanti for, at det *kan* lade sig gøre. Så der er altså ikke noget problem dér, selv om hr. Keld Albrechtsen forsøger at skabe et problem.

Situationen vil i det hele taget efter 1. januar 1995 se anderledes ud omkring den nordiske pasunion, for vi ved, at i hvert fald Finland bli-